

กฎหมายลิขสิทธิ์ – ประเทศอินเดีย

1.	ข้อมูลพื้นฐาน.....	3
1.	กฎหมายที่ให้ความคุ้มครอง.....	3
2.	อนุสัญญาระหว่างประเทศ.....	3
3.	ระบบการให้ความคุ้มครอง.....	3
4.	สิ่งที่ได้รับความคุ้มครอง/นิยาม.....	3
5.	ข้อยกเว้นของสิ่งที่ได้รับความคุ้มครอง.....	5
6.	สิทธิของผู้ทรงสิทธิ.....	5
7.	ข้อยกเว้นสิทธิของผู้ทรงสิทธิ / ข้อยกเว้นการละเมิดสิทธิ.....	7
8.	การโอนสิทธิ.....	10
9.	การอนุญาตให้ใช้สิทธิ.....	11
2.	ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง.....	11
1.	กระบวนการก่อนการยื่นคำขอจดแจ้งบันทึกลิขสิทธิ์.....	11
2.	การเตรียมคำขอ.....	11
3.	การยื่นคำขอ.....	13
4.	การตรวจสอบคำขอ.....	13
5.	การประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน.....	13
6.	การคัดค้าน /โต้แย้ง.....	13
7.	อายุความคุ้มครอง.....	13
8.	การต่ออายุความคุ้มครอง.....	15
3.	กระบวนการภายหลังการจดทะเบียนลิขสิทธิ์.....	15
1.	การเพิกถอนสิทธิ.....	15
2.	การจดทะเบียนการเปลี่ยนชื่อ และที่อยู่.....	15
4.	การบังคับใช้สิทธิ.....	15
1.	การกระทำที่ถือว่าการละเมิดสิทธิ.....	15
2.	มาตรการในการเยียวยา.....	16
3.	ค่าบริการของสำนักงานตัวแทน.....	19
5.	การคุ้มครอง ณ จุดนำเข้า – ส่งออก.....	20
1.	มาตรการคุ้มครองทางศุลกากร ณ จุดนำเข้า – ส่งออก.....	20
2.	การเสนอเอกสารพิสูจน์ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์.....	20
3.	ค่าธรรมเนียมราชการสำหรับการยื่นเสนอเอกสารพิสูจน์ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์.....	20
4.	เงินรางวัลสำหรับเจ้าหน้าที่ศุลกากรเพื่อคดีที่เป็นผลสำเร็จ.....	20
5.	การกระทำของเจ้าหน้าที่ศุลกากรต่อสินค้าที่มีการละเมิด.....	20
6.	สินค้าส่วนใหญ่อื่นได้มีการละเมิด ที่นำเข้า - ส่งออกผ่านช่องทางศุลกากร.....	20
7.	ประเทศแหล่งผลิตสินค้าอันได้มีการละเมิดที่มีอัตราการนำเข้าสูงที่สุด.....	20

6.	หน่วยงานที่รับผิดชอบ/สำนักงานตัวแทน	20
1.	หน่วยงานรับผิดชอบ	20
2.	สำนักงานตัวแทน.....	21
	ขั้นตอนการจดทะเบียนลิขสิทธิ์	22
	ตารางค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียนข้อมูลลิขสิทธิ์	23

กฎหมายลิขสิทธิ์ – ประเทศอินเดีย

1. ข้อมูลพื้นฐาน

1. กฎหมายที่ให้ความคุ้มครอง
 - 1.1 พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2500 (The Copyright Act, 1957)
 - 1.2 กฎระเบียบเกี่ยวกับกฎหมายลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2501 (The Copyright Rules, 1958)
2. อนุสัญญาระหว่างประเทศ
 - 2.1 ข้อตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า (TRIPS Agreement)
 - 2.2 อนุสัญญากรุงปารีส (Paris Convention)
 - 2.3 อนุสัญญากรุงเบิร์น (The Berne Convention)
 - 2.4 อนุสัญญาลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศ (The International Copyright Convention)

3. ระบบการให้ความคุ้มครอง
งานสร้างสรรค์จะได้รับความคุ้มครองทันทีที่งานสร้างสรรค์ได้ทำขึ้น นอกจากนี้ยังใช้ระบบจดแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์

4. สิ่งที่ได้รับคุ้มครอง/นิยาม

4.1 นิยาม / ความหมาย

DEPARTMENT OF INTELLECTUAL PROPERTY
ลิขสิทธิ์ หมายถึง สิทธิแต่เพียงผู้เดียวของเจ้าของลิขสิทธิ์ ในการกระทำ หรืออนุญาตให้
มีการกระทำได้ต่อไปนี้ที่เกี่ยวกับงาน หรือส่วนที่เป็นสาระสำคัญของงาน

1. ในกรณีงานวรรณกรรม งานนาฏกรรม หรืองานดนตรีกรรมที่ไม่ใช่งาน
โปรแกรมคอมพิวเตอร์

- 1.1 ทำซ้ำซึ่งงานไม่ว่าในรูปแบบใดรวมถึงการจัดเก็บงานในรูปของสื่อ
ใดๆ โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์
- 1.2 เผยแพร่สำเนาของงานออกสู่สาธารณชน ซึ่งไม่ใช่สำเนาที่มีการ
เผยแพร่แล้ว
- 1.3 นำงานออกแสดงต่อสาธารณชน หรือถ่ายทอดงานสู่สาธารณชน
- 1.4 ทำขึ้นซึ่งงานภาพยนตร์ หรือสิ่งบันทึกเสียงใดๆ ที่เกี่ยวกับงาน
- 1.5 ทำการแปลงงานใดๆ
- 1.6 ทำการดัดแปลงงานใดๆ

1.7 กระทำการที่เกี่ยวกับการแปล หรือการดัดแปลงงาน การกระทำใดๆ ที่เกี่ยวกับงานดังที่ระบุไว้ในข้อ 1.1 – 1.6

2. ในกรณีของงานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เจ้าของลิขสิทธิ์มีสิทธิกระทำการใดๆ ดังที่ระบุไว้ในข้อ 1. ข้างต้น รวมทั้งการขาย ให้ หรือให้เช่า หรือเสนอขาย หรือเสนอให้เช่าซึ่งสำนักงานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยไม่คำนึงว่าสำนักงานดังกล่าวจะได้มีการขาย ให้ หรือให้เช่ามาก่อนหน้านี้แล้วหรือไม่

3. ในกรณีงานศิลปกรรม เจ้าของลิขสิทธิ์มีสิทธิทำซ้ำซึ่งงานไม่ว่าอยู่ในรูปแบบใด รวมถึงการบรรยายในรูป 3 มิติ ซึ่งงานที่มีลักษณะ 2 มิติ หรือบรรยายในรูป 2 มิติ ซึ่งงานที่มีลักษณะ 3 มิติ เผยแพร่ งานออกสู่สาธารณะ เผยแพร่สำเนาของงานออกสู่สาธารณชน ซึ่งไม่ใช่สำเนาที่มีการเผยแพร่แล้ว นำงานนั้น รวมเข้ากับงานภาพยนตร์ ทำการดัดแปลงงานใดๆ กระทำการที่เกี่ยวกับการดัดแปลงงาน

4. ในกรณีงานภาพยนตร์ เจ้าของลิขสิทธิ์มีสิทธิ ทำสำเนางานภาพยนตร์ รวมไปถึงการทำสำเนาภาพในงาน ภาพยนตร์อันเป็นส่วนประกอบของภาพยนตร์นั้น รวมทั้งมีสิทธิขาย ให้ หรือให้เช่า หรือเสนอขาย หรือเสนอให้เช่าซึ่งสำเนางานภาพยนตร์ โดยไม่คำนึงว่าสำเนาดังกล่าวจะได้มีการขาย ให้ หรือให้เช่ามาก่อนหน้านี้แล้วหรือไม่ และเผยแพร่งานนั้นสู่สาธารณชน

5. ในกรณีของงานสิ่งบันทึกเสียง เจ้าของลิขสิทธิ์มีสิทธิทำการรวบรวมสิ่ง บันทึกเสียงดังกล่าว ขาย ให้ หรือให้เช่า หรือเสนอขาย หรือเสนอให้เช่าซึ่งสำเนางานของสิ่งบันทึกเสียง โดยไม่ คำนึงว่าสำเนางานดังกล่าวจะได้มีการขาย ให้ หรือให้เช่ามาก่อนหน้านี้แล้วหรือไม่ เผยแพร่สิ่งบันทึกเสียงดังกล่าว

สู่

DEPARTMENT OF INTELLECTUAL PROPERTY

อนึ่ง สำเนาที่ได้ถูกขายมาแล้วครั้งหนึ่ง จะถือว่าสำเนางานดังกล่าวได้มีการเผยแพร่แล้ว

4.2 เงื่อนไขของการได้รับความคุ้มครอง

งานอันมีลิขสิทธิ์ที่จะได้รับความคุ้มครองในประเทศอินเดีย ต้องเป็นไปตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้ (ยกเว้นเป็นกรณีของงานต่างประเทศ)

1. งานนั้นมีการโฆษณาเป็นครั้งแรกในประเทศอินเดีย

2. ถ้าเป็นกรณีที่การโฆษณารั้งแรกเกิดขึ้นนอกประเทศอินเดีย แต่ผู้ สร้างสรรค์ ณ วันที่มีการโฆษณาจะต้องเป็นผู้มีสัญชาติอินเดีย แต่ถ้าหากการโฆษณางานเกิดขึ้นหลังจากที่ผู้ สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย ในเวลาที่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตายนั้นผู้สร้างสรรค์จะต้องมีสัญชาติอินเดีย

3. กรณีที่งานอันมีลิขสิทธิ์ไม่ได้มีการโฆษณา ผู้สร้างสรรค์จะต้องมีสัญชาติ อินเดีย หรือมีภูมิลำเนาในประเทศอินเดียในวันที่มีการสร้างสร้างสรรค์งานดังกล่าว กรณีนี้ไม่นำไปใช้กับงาน สถาปัตยกรรม

เงื่อนไขตามที่กล่าวมาข้างต้นไม่นำไปใช้กับงานลิขสิทธิ์ของต่างประเทศ หรืองานขององค์การระหว่างประเทศ

4. กรณีของงานสถาปัตยกรรม งานนั้นต้องมีสถานที่ตั้งอยู่ในประเทศอินเดีย

5. ข้อยกเว้นของสิ่งที่ได้รับการคุ้มครอง

1. กฎหมายลิขสิทธิ์นั้นจะไม่ให้ความคุ้มครองแก่งานใดๆ นอกเหนือไปจากที่กฎหมายได้บัญญัติไว้ เว้นเสียแต่กรณีดังต่อไปนี้

1.1 กรณีงานที่ได้มีการโฆษณางานแล้ว งานดังกล่าวได้มีการโฆษณางานเป็นครั้งแรกในประเทศอินเดีย หรือถ้าเป็นการโฆษณานอกประเทศอินเดีย ในวันที่มีการโฆษณางานนั้น หรือวันที่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย ผู้สร้างสรรค์จะต้องมีสัญชาติอินเดีย

1.2 กรณีงานนั้นยังไม่ได้มีการโฆษณา (นอกเหนือไปจากงานสถาปัตยกรรม) ผู้สร้างสรรค์จะต้องมีสัญชาติอินเดีย หรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศอินเดียในวันที่มีการสร้างสรรค์งานดังกล่าว และ

1.3 กรณีของงานสถาปัตยกรรม งานนั้นต้องมีสถานที่ตั้งในประเทศอินเดีย

2. งานดังต่อไปนี้ ไม่ถือว่าเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์

2.1 งานภาพยนตร์ ซึ่งส่วนอันเป็นสาระสำคัญของงานภาพยนตร์นั้นได้ละเมิดลิขสิทธิ์ของงานอื่น

2.2 สิ่งบันทึกเสียงใดๆ ที่ทำขึ้นโดยเกี่ยวข้องกับงานวรรณกรรม งานนาฏกรรม หรืองานดนตรีกรรม หากในการทำขึ้นซึ่งสิ่งบันทึกเสียงนั้นได้มีการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานดังกล่าว

3. ลิขสิทธิ์ในงานภาพยนตร์ หรือสิ่งบันทึกจะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อลิขสิทธิ์ในงานแต่ละส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานภาพยนตร์ หรือส่วนอันเป็นสาระสำคัญของงานภาพยนตร์นั้น

4. กรณีงานสถาปัตยกรรม ลิขสิทธิ์นั้นจะให้ความคุ้มครองเพียงเฉพาะในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับศิลปะและการออกแบบเท่านั้น แต่จะไม่ขยายไปครอบคลุมถึงกระบวนการ หรือวิธีการของการก่อสร้างตามแบบงานสถาปัตยกรรมนั้น

6. สิทธิของผู้ทรงสิทธิ

การห้ามมิให้บุคคลอื่นกระทำการใดๆ ต่องานอันมีลิขสิทธิ์ ดังระบุไว้ใน ข้อ 4.1 ข้างต้นโดยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์

สิทธิพิเศษของผู้สร้างสรรค์

ผู้สร้างสรรค์สามารถอ้างสิทธิในความเป็นเจ้าของงาน และทำการยับยั้ง หรือเรียกค่าเสียหายเกี่ยวกับการบิดเบือน การตัดทอน การดัดแปลง หรือกระทำการอื่นใด ที่เกี่ยวข้องกับงานที่ทำขึ้นก่อนสิ้นอายุความคุ้มครองลิขสิทธิ์ หากการบิดเบือนดังกล่าว ฯลฯ จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อเกียรติยศ หรือชื่อเสียงของเจ้าของลิขสิทธิ์

สิทธิในการแพร่เสียงแพร่ภาพซ้ำ

องค์การแพรเสียงแพรภาพทุกองค์การจะมีสิทธิพิเศษที่เป็นที่รู้จักกันในนามของ สิทธิในการแพรเสียงแพรภาพซ้ำ สิทธิในการแพรเสียงแพรภาพซ้ำจะมีอยู่เป็นเวลา 25 ปีนับจากวันเริ่มต้นของปีปฏิทินถัดจากปีที่ได้มีการแพรเสียงแพรภาพเป็นครั้งแรก ในระหว่างเวลาที่มีการใช้สิทธิในการแพรเสียงแพรภาพซ้ำนั้น บุคคลใดที่ไม่ได้รับการอนุญาตให้ใช้สิทธิจากเจ้าของลิขสิทธิ์กระทำการใด ที่เกี่ยวกับการแพรเสียงแพรภาพ หรือส่วนอันเป็นสาระสำคัญของการแพรเสียงแพรภาพดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำละเมิดสิทธิในการแพรเสียงแพรภาพซ้ำ

- แพรเสียงแพรภาพซ้ำ หรือ
- ทำให้มีการแพรเสียงแพรภาพเป็นที่ได้ฟัง และได้ชมโดยมีการจัดเก็บค่าบริการ หรือ
- ทำสิ่งบันทึกเสียง หรือสิ่งบันทึกภาพของงานแพรเสียงแพรภาพ หรือ
- ทำซ้ำสิ่งบันทึกเสียง หรือสิ่งบันทึกภาพใดๆจากงานต้นฉบับ โดยปราศจากการอนุญาตให้ใช้สิทธิ หรือได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิเพื่อวัตถุประสงค์อย่างอื่น หรือ
- ขาย หรือให้เช่าแก่สาธารณชน หรือเสนอขาย หรือเสนอให้เช่าซึ่งสิ่งบันทึกเสียง หรือภาพ

สิทธิของนักแสดง

เมื่อนักแสดงได้ปรากฏตัว หรือทำงานในด้านที่เกี่ยวกับการแสดงใดๆ เขาจะมีสิทธิพิเศษที่เรียกกันว่าสิทธิของนักแสดงที่เกี่ยวกับการแสดงนั้น สิทธิของนักแสดงจะมีอยู่เป็นเวลา 25 ปีนับจากวันเริ่มต้นของปีปฏิทินถัดจากปีที่การแสดงนั้นได้กระทำขึ้น ในระหว่างเวลาที่มีการแสดงใดๆ บุคคลใดโดยปราศจากความยินยอมของนักแสดง กระทำการใดดังต่อไปนี้ที่เกี่ยวกับการแสดง หรือส่วนอันเป็นสาระสำคัญใดๆของการแสดงนั้น ให้ถือว่าการกระทำของบุคคลนั้นเป็นการละเมิดสิทธินักแสดง

- ทำขึ้นซึ่งสิ่งบันทึกเสียง หรือสิ่งบันทึกภาพของการแสดง
- ทำซ้ำสิ่งบันทึกเสียง หรือสิ่งบันทึกภาพของการแสดง ซึ่งสิ่งบันทึกเสียง หรือสิ่งบันทึกภาพนั้นได้ทำขึ้นโดยปราศจากความยินยอมของนักแสดง หรือทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างไปจากที่นักแสดงผู้นั้นได้ให้ความยินยอมไว้ หรือทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ที่แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ หรือ
- แพรเสียงแพรภาพการแสดง เว้นแต่การแพรเสียงแพรภาพนั้นทำจากสิ่งบันทึกเสียง หรือสิ่งบันทึกภาพที่นอกเหนือไปจากสิ่งทีกระทำได้ตามที่กฎหมายอนุญาต หรือการแพรเสียงแพรภาพซ้ำที่ทำโดยองค์การแพรเสียงแพรภาพเดียวกันกับที่ได้ทำการแพรเสียงแพรภาพมาก่อนโดยไม่ได้เป็นการละเมิดสิทธิของนักแสดง หรือ
- เผยแพร่การแสดงสู่สาธารณชน ที่นอกเหนือจากการแพรเสียงแพรภาพ เว้นแต่การเผยแพร่สู่สาธารณชนดังกล่าวเกิดจากสิ่งบันทึกเสียง หรือสิ่งบันทึกภาพ หรือการแพรเสียงแพรภาพ

เมื่อนักแสดงได้ให้ความยินยอมกับบริษัทเกี่ยวกับการแสดงของตนในรูปของงานภาพยนตร์ ข้อความดังกล่าวข้างต้น จะไม่สามารถนำมาปรับใช้กับการแสดงนั้นอีกต่อไป

7. ข้อยกเว้นสิทธิของผู้ทรงสิทธิ / ข้อยกเว้นการละเมิดสิทธิ

การกระทำต่อไปนี้ไม่ถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

7.1 การใช้ที่เป็นธรรมต่องานวรรณกรรม งานนาฏกรรม งานดนตรีกรรม หรืองานศิลปกรรมที่ไม่ใช่งานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อวัตถุประสงค์ในการ

- ใช้เพื่อการสอนตัว รวมไปถึงเพื่อการวิจัย
- วิจัย ติชมงาน

การทำสำเนา งาน หรือการดัดแปลงงานโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยผู้ครอบครองที่ชอบด้วยกฎหมาย

- เพื่อใช้ประโยชน์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์
- เพื่อทำสำเนาสำรอง เพื่อป้องกันซึ่งการสูญเสีย การทำลาย หรือความเสียหาย เพื่อการใช้ประโยชน์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อวัตถุประสงค์ของโปรแกรมนั้นเป็นการชั่วคราว

7.2 การใช้ที่เป็นธรรมต่องานวรรณกรรม งานนาฏกรรม งานดนตรีกรรม หรืองานศิลปกรรมเพื่อการรายงานสถานการณ์ปัจจุบัน

- DEPA ในหนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือวารสารที่ออกตามกำหนดเวลาหรือ
- โดยการแพร่ภาพแพร่เสียง หรือในแผ่นฟิล์มภาพยนตร์ หรือโดยวิธีการทางภาพถ่าย

7.3 การทำซ้ำซึ่งงานวรรณกรรม งานนาฏกรรม งานดนตรีกรรม หรืองานศิลปกรรมเพื่อวัตถุประสงค์ในกระบวนการตัดสินคดีตามกฎหมาย หรือเพื่อวัตถุประสงค์ในการทำรายงานกระบวนการตัดสินคดี

7.4 การทำซ้ำ หรือการโฆษณางานวรรณกรรม งานนาฏกรรม งานดนตรีกรรม หรืองานศิลปกรรมลงในงานใดๆ ที่จัดทำโดยเลขานุการของสมานิติบัญญัติ โดยมีวัตถุประสงค์โดยเฉพาะเพื่อการใช้ของสมาชิกสมานิติบัญญัติ

7.5 การทำซ้ำซึ่งงานวรรณกรรม งานนาฏกรรม หรืองานดนตรีกรรมในรูปของสำเนางานที่มีการรับรอง หรือได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งกฎหมายในขณะนั้นบังคับให้อยู่

7.6 การอ่าน หรือการเล่าเรื่องงานวรรณกรรม หรืองานนาฏกรรมที่ได้มีการโฆษณาแล้ว ต่อหน้าสาธารณชน ซึ่งส่วนที่คัดลอกมาเป็นไปโดยตามสมควร

7.7 การพิมพ์เป็นหนังสือในรูปของการรวบรวม ซึ่งเป็นการรวบรวมจากงานที่ไม่มีลิขสิทธิ์ โดยมีวัตถุประสงค์โดยสุจริตเพื่อการใช้ของสถาบันการศึกษา และการใช้ข้อหรือเรื่องตามสื่อโฆษณาจะบอกหรือทำในนามของเจ้าของโรงพิมพ์ หรือมีข้อความสั้น ๆ จากผู้พิมพ์งานวรรณกรรม หรืองานนาฏกรรม ว่าเป็นการทำขึ้นเพื่อการใช้ของสถาบันการศึกษา ทั้งนี้ภายใต้เงื่อนไขที่ว่าต้องไม่มากไปกว่า 2 บทความของงานที่มาจากผู้สร้างสรรค์คนเดียวกัน และได้โฆษณาโดยผู้โฆษณาคนเดียวกัน ภายในระยะเวลา 5 ปี

7.8 การทำซ้ำซึ่งงานวรรณกรรม งานนาฏกรรม งานดนตรีกรรม หรืองานศิลปกรรม

- โดยอาจารย์ หรือนักเรียนเพื่อวัตถุประสงค์ในการสอน หรือ
- ใช้เป็นส่วนหนึ่งในคำถามเพื่อการเรียน การทดสอบ หรือ
- เป็นคำตอบคำถาม

7.9 การกระทำเพื่อวัตถุประสงค์ในการทำกิจกรรมของสถาบันการศึกษา การแสดงงานวรรณกรรม งานนาฏกรรม หรืองานดนตรีกรรมโดยเจ้าหน้าที่ และนักเรียนของสถาบันการศึกษานั้น หรือการแสดงงานภาพยนตร์ หรือสิ่งบันทึก หากผู้ชมนั้นจำกัดเพียงแค่เจ้าหน้าที่ และนักเรียน ผู้ปกครองของนักเรียน รวมถึงบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกิจกรรมของสถาบัน หรือเกี่ยวข้องกับการถ่ายทอดงานภาพยนตร์ หรือสิ่งบันทึกเสียงต่อผู้ชมดังกล่าว

7.10 การทำสิ่งบันทึกเสียงที่เกี่ยวกับงานวรรณกรรม งานนาฏกรรม หรืองานดนตรีกรรม หากสิ่งบันทึกเสียงของงานนั้นซึ่งได้มีการทำขึ้นมาก่อนแล้วด้วยความยินยอมจากเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานดังกล่าว หรือได้รับการอนุญาตให้ใช้สิทธิ โดยเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น หรือหากบุคคลที่ทำสิ่งบันทึกเสียง ได้ทำการแจ้งถึงเจตนาของเขาที่จะทำสิ่งบันทึกเสียงต่อเจ้าของลิขสิทธิ์ จัดให้มีการทำปก หรือฉลากที่ซึ่งสิ่งบันทึกเสียงจะถูกนำไปขาย และชำระค่าลิขสิทธิ์ให้แก่เจ้าของงานอันมีลิขสิทธิ์ดังกล่าว ที่เกี่ยวกับสิ่งบันทึกเสียงที่ได้กระทำขึ้นทั้งหมด ตามอัตราที่ได้กำหนดขึ้นโดยคณะกรรมการลิขสิทธิ์ ทั้งนี้ ภายใต้เงื่อนไขที่ว่า (1) ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ในสิ่งที่เป็นอย่างมาก่อน หรือสิ่งที่เคยได้รับความยินยอมจากเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือที่ไม่มีเหตุจำเป็นอันสมควรเพื่อการดัดแปลงงานเพื่อวัตถุประสงค์ในการทำสิ่งบันทึกเสียง (2) สิ่งบันทึกเสียงนั้นจะต้องไม่ถูกนำออกมาเผยแพร่ในรูปแบบของบรรจุภัณฑ์ใดๆ หรือฉลากใดๆ ที่อาจทำให้สาธารณชนเกิดความสับสน หลงผิดถึงตัวงาน สิ่งบันทึกเสียง (3) ต้องไม่มีการผลิตสิ่งบันทึกเสียงขึ้น จนกว่าจะสิ้นสุดระยะเวลา 2 ปีปฏิทินนับจากวันสิ้นปีปฏิทินแรกที่สิ่งบันทึกเสียงครั้งแรกได้ทำการบันทึกไว้ (4) บุคคลที่ทำสิ่งบันทึกเสียงนั้นจะต้องอนุญาตให้เจ้าของสิทธิ หรือตัวแทนผู้ได้รับมอบอำนาจ หรือผู้แทนผู้ได้รับมอบอำนาจโดยชอบ ทำการตรวจสอบการสิ่งบันทึกทั้งหมด และตรวจสอบสมุดบัญชีที่เกี่ยวข้องกับสิ่งบันทึกเสียงนั้น

นอกจากนี้ยังมีเงื่อนไขต่อไปอีกว่า หากมีคำร้องทุกข์ที่ยื่นต่อคณะกรรมการลิขสิทธิ์ในเรื่องที่เกี่ยวกับการที่เจ้าของสิทธิยังไม่ได้รับการชำระค่าลิขสิทธิ์ครบตามเงื่อนไข เมื่อคณะกรรมการลิขสิทธิ์พิจารณาแล้ว เห็นว่าคำร้องทุกข์นั้นเป็นความจริง คณะกรรมการลิขสิทธิ์อาจมีคำสั่งฝ่ายเดียวให้บุคคลผู้ทำสิ่งบันทึกเสียงให้หยุดการทำสำเนาต่อไป รวมไปถึงการสั่งให้มีการชำระค่าตอบแทนการใช้ลิขสิทธิ์

7.11 ทำให้สาธารณชนรับรู้ถึงการบันทึก โดยการใช้ประโยชน์จากสิ่งนั้น ในห้องเปิด หรือห้องโถงสำหรับการใช้ของสถานที่อยู่อาศัยทั่วไป (ที่ซึ่งไม่ใช่โรงแรม หรือสถานที่ทางธุรกิจ) ในฐานะเป็นส่วนที่สร้าง

ความริเริ่มสำหรับผู้อยู่อาศัย หรือใช้ เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมของสโมสร หรือองค์การที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ที่ไม่ได้จัดตั้งขึ้นเพื่อแสวงหากำไร

7.12 การแสดงงานวรรณกรรม งานนาฏกรรม หรืองานดนตรีกรรมโดยสมาคม หรือผู้สมัคร เล่น หากการแสดงนั้นผู้ชมไม่ต้องชำระค่าเข้าชม หรือการเก็บค่าเข้าชม เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสถาบันทางศาสนา

7.13 การทำซ้ำลงในหนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือวารสารที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ การเมือง สังคม ศาสนา เว้นแต่ผู้สร้างสรรค์งานในบทความเหล่านั้นสงวนสิทธิในการทำซ้ำไว้อย่างชัดเจน

7.14 สิ่งพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือรายงานเอกสารที่จัดพิมพ์แบบเป็นกำหนดเวลา ที่มีการนำเสนอต่อสาธารณชน

7.15 หนังสือ (รวมไปถึงจุลสาร เอกสารเพลง แผนที่ แผนภูมิ หรือแผนผัง) ที่ไม่มีการจำหน่ายในประเทศอินเดีย การทำสำเนาของหนังสือว่าต้องไม่เกินจำนวน 3 ชุด และอาจทำภายใต้การควบคุมดูแลของบุคคลที่รับผิดชอบงานของห้องสมุดสาธารณะ และการเปิดใช้ของห้องสมุด

7.16 การทำซ้ำงานวรรณกรรม งานนาฏกรรม หรืองานดนตรีกรรม ซึ่งงานที่ว่ายังไม่ได้มีการโฆษณาเผยแพร่ และถูกเก็บอยู่ในห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ หรือสถาบันที่ซึ่งสาธารณชนสามารถเข้าถึงได้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา วิจัย หรือการศึกษาส่วนบุคคล โดยที่อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ว่า เมื่อหลักฐานที่แสดงว่าเป็นตัวผู้สร้างสรรค์ของงานดังกล่าว หรือเป็นผู้สร้างสรรค์ร่วม หรือผู้สร้างสรรค์คนใดเป็นที่รู้จักของห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ หรือสถาบันอื่น บทบัญญัติดังกล่าวข้างต้นจะนำมาปรับใช้เพียงเฉพาะหากการทำซ้ำนั้นกระทำได้ภายหลังจากพ้นระยะเวลา 50 ปี นับจากวันที่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย หรือในกรณีถ้าเป็นผู้สร้างสรรค์ร่วมให้นับจากวันที่ผู้สร้างสรรค์ร่วมคนสุดท้าย ผู้ที่ทราบถึงแก่ความตาย

7.17 การทำซ้ำ หรือทำการพิมพ์เผยแพร่ (1) เนื้อหาใดๆ ที่ได้มีการพิมพ์เผยแพร่ในหนังสือราชกิจจานุเบกษาของทางราชการ (2) กฎหมายของสภานิติบัญญัติ โดยอยู่ภายใต้เงื่อนไขว่ากฎหมายนั้น หรือสาระสำคัญประกอบได้มีการทำซ้ำหรือโฆษณาพร้อมกับข้อคิดเห็น (3) รายงานของคณะกรรมการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน กลุ่มของผู้บริหารงาน หรือองค์การอื่นที่ได้รับการแต่งตั้งโดยสภานิติบัญญัติ เว้นเสียแต่การทำซ้ำหรือการเผยแพร่รายงานนั้นต้องห้ามโดยรัฐบาล (4) คำพิพากษา หรือคำสั่งใดๆ ของศาล ศาลยุติธรรม เจ้าหน้าที่ของศาล เว้นเสียแต่การทำซ้ำ หรือการประกาศโฆษณาคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นถูกห้ามโดยศาล ศาลยุติธรรม เจ้าหน้าที่ของศาล แล้วแต่กรณี

7.18 การทำซ้ำ หรือการพิมพ์เผยแพร่คำแปลพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติ และกฎหรือคำสั่งใดๆ ที่ออกภายใต้พระราชบัญญัตินั้นเป็นภาษาอินเดีย ในกรณีที่ไม่มีการทำหรือเผยแพร่คำแปลดังกล่าวโดยรัฐบาลมาก่อน หรือมีการจัดทำหรือเผยแพร่คำแปลโดยรัฐบาลมาก่อน แต่ที่ไม่มีวางจำหน่ายสำหรับสาธารณชน

7.19 การทำหรือการพิมพ์เผยแพร่งานจิตรกรรม งานภาพวาด งานประติมากรรม หรืองานภาพถ่ายของงานสถาปัตยกรรม หรือแบบจำลองของงานสถาปัตยกรรม

7.20 การทำ หรือพิมพ์เผยแพร่งานจิตรกรรม งานภาพวาด งานประติมากรรม หรืองานภาพถ่ายของงานประติมากรรม หรืองานศิลปกรรม ถ้างานนั้นตั้งอยู่ในสถานที่สาธารณะ หรือสถานที่ซึ่งสาธารณชนสามารถเข้าถึงได้

7.21 การรวบรวมไว้ในงานภาพยนตร์ ซึ่งงานศิลปกรรมที่ตั้งอยู่อย่างถาวรในสถานที่สาธารณะ หรือสถานที่ที่ซึ่งสาธารณชนสามารถเข้าถึงได้ หรืองานศิลปกรรมอื่นใดที่ซึ่งการรวบรวมงานเพื่อนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของการประกอบฉากของงานภาพยนตร์

7.22 การใช้แม่พิมพ์ ภาพร่าง แผนผัง แบบจำลองของงานศิลปกรรม โดยผู้สร้างที่ไม่ได้เป็นเจ้าของงานศิลปกรรมนั้น โดยมีจุดประสงค์การใช้เพื่อการศึกษา และโดยที่ผู้ใช้นั้นไม่ทำซ้ำ หรือลอกเลียนส่วนที่เป็นสาระสำคัญของงานนั้น

7.23 การสร้างอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างใหม่ที่เป็นไปตามแบบร่างสถาปัตยกรรม หรือแบบแปลนภาพของสถาปัตยกรรมที่เคยทำการก่อสร้าง โดยที่การก่อสร้างเดิมนั้นได้รับความยินยอม หรือได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ในแบบร่าง หรือแบบแปลน

7.24 การแสดงนิทรรศการของภาพยนตร์ที่มีการทำซ้ำ หรือทำบันทึก งานวรรณกรรม งานนาฏกรรม หรืองานดนตรีกรรม โดยการแสดงนิทรรศการนั้นเกิดภายหลังจากที่อายุความคุ้มครองของงานอันมีลิขสิทธิ์ดังกล่าวหมดไป

ทั้งนี้ต้องมีการรับรู้ถึงชื่อผู้สร้างสรรค์และมีคำอธิบายอื่นๆ หากไม่ระบุชื่อผู้สร้างสรรค์ ต้องเป็นกรณีที่ผู้สร้างสรรค์งานนั้นได้ยอมรับ หรือเรียกร้องมาก่อนว่าไม่ต้องระบุชื่อของเขาในงานดังกล่าว

7.25 การทำสิ่งบันทึกชั่วคราวของงาน โดยองค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพโดยที่องค์กรดังกล่าวมีสิทธิในการแพร่เสียงแพร่ภาพงานนั้น และสงวนสิ่งบันทึกนั้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการเก็บเอกสารสำคัญ

การแสดงงานวรรณกรรม งานนาฏกรรม และงานดนตรีกรรม หรือการถ่ายทอดสู่สาธารณชนซึ่งงานดังกล่าว หรือสิ่งบันทึกเสียงเพื่อวัตถุประสงค์ในทางพิธีการทางศาสนาโดยสุจริตที่จัดขึ้นโดยรัฐบาลกลาง หรือรัฐบาลแห่งรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่น

ข้อยกเว้นการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิการทำซ้ำแพร่เสียงแพร่ภาพ หรือสิทธิของนักแสดง มีดังนี้คือ (1) การทำสิ่งบันทึกเสียง หรือสิ่งบันทึกภาพเพื่อการใช้ส่วนบุคคล หรือการกระทำโดยสุจริตเพื่อการสอน หรือการศึกษาวิจัย (2) การติดต่อการแสดง หรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพลงในรายงานเหตุการณ์ปัจจุบันเพื่อการวิจารณ์โดยสุจริต เพื่อการสอน หรือการศึกษา วิจัย ซึ่งเป็นการใช้ที่เป็นธรรม หรือ (3) การกระทำอื่นๆ โดยมีการดัดแปลง หรือปรับปรุงแก้ไข เปลี่ยนแปลงเท่าที่จำเป็น ที่ซึ่งไม่ก่อให้เกิดการละเมิดลิขสิทธิ์

8. การโอนสิทธิ

การโอนลิขสิทธิ์ในประเทศอินเดียนั้นไม่ได้บังคับให้ต้องมีการจดแจ้ง อย่างไรก็ตามก็ดี หากประสงค์จะทำการจดแจ้งการโอนสิทธิ์ก็สามารถทำได้โดยให้ยื่น (1) เอกสารที่แสดงถึงรายละเอียดในการโอนสิทธิ์นั้น และ (2) ต้นฉบับ หรือสำเนาที่ได้รับการรับรองถูกต้องของสัญญาการโอนสิทธิ์ การจดแจ้งดังกล่าวใช้เวลาประมาณ 8-10 เดือน

9. การอนุญาตให้ใช้สิทธิ

การอนุญาตให้ใช้สิทธิในประเทศอินเดียนั้น ไม่ได้บังคับว่าต้องนำไปจดแจ้ง แต่อย่างไรก็ดี กฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศอินเดียมีบทบัญญัติเรื่องการบังคับอนุญาตให้ใช้สิทธิ (Compulsory License) กล่าวคือ ในระหว่างที่ลิขสิทธิ์ในงานของประเทศอินเดียซึ่งได้มีการพิมพ์เผยแพร่หรือนำออกแสดงต่อสาธารณชน นั้น ได้มีผู้ทำคำร้องไปยังคณะกรรมการลิขสิทธิ์ว่า เจ้าของลิขสิทธิ์ในงานดังกล่าวได้ปฏิเสธที่จะพิมพ์เผยแพร่ซ้ำ หรืออนุญาตให้มีการพิมพ์เผยแพร่ซ้ำซึ่งงาน หรือปฏิเสธที่จะอนุญาตให้มีการแสดงงานดังกล่าวต่อสาธารณชน และโดยผลของการปฏิเสธดังกล่าว ทำให้งานอันมีลิขสิทธิ์นั้นไม่ได้รับการเปิดเผยต่อสาธารณชน หรือปฏิเสธที่จะ อนุญาตให้มีการถ่ายทอดงานหรือเผยแพร่งานที่บันทึกต่อสาธารณชนดังนี้ หลังจากคณะกรรมการลิขสิทธิ์ได้รับคำ ร้อง ก็จะทำให้โอกาสเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานดังกล่าวชี้แจง และหลังจากได้จัดให้มีการซักถามตามที่คณะกรรมการ เห็นว่าจำเป็น คณะกรรมการสามารถแจ้งให้นายทะเบียนลิขสิทธิ์ออกใบอนุญาต ให้ผู้ทำคำร้องทำการพิมพ์ เผยแพร่ซ้ำงานดังกล่าว แสดงงานดังกล่าวต่อสาธารณชน หรือถ่ายทอดงานดังกล่าวถึงสาธารณชนโดยการ เผยแพร่ตามแต่กรณีได้ ทั้งนี้ หากสามารถพิสูจน์ได้ว่าการปฏิเสธดังกล่าวปราศจากเหตุผลอันควร ในกรณีนี้ ผู้ทำ คำร้องขอจะต้องชำระค่าตอบแทนให้กับเจ้าของลิขสิทธิ์ดังกล่าว และจะต้องดำเนินการตามข้อกำหนดและเงื่อนไข ที่คณะกรรมการลิขสิทธิ์จะกำหนดขึ้น นายทะเบียนลิขสิทธิ์จะออกใบอนุญาตให้ใช้สิทธิแก่ผู้ทำคำร้องตาม ข้อกำหนดของคณะกรรมการลิขสิทธิ์หลังจากมีการชำระค่าธรรมเนียมที่จะกำหนดแล้ว

ในกรณีที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปได้ทำคำร้องตามที่กล่าวมาข้างต้น คณะกรรมการลิขสิทธิ์ จะอนุญาตผู้ร้องที่ทางคณะกรรมการลิขสิทธิ์เห็นว่าก่อให้เกิดผลประโยชน์แก่สาธารณชนทั่วไปมากที่สุด

2. ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง

1. กระบวนการก่อนการยื่นคำขอจดแจ้งบันทึกลิขสิทธิ์ PROPERTY

ประเทศอินเดียมีกระบวนการตรวจสอบงานลิขสิทธิ์ที่มีอยู่ จะตรวจสอบจากสมุดคู่มือ ซึ่งอาจ ใช้เวลา 3-6 สัปดาห์ อย่างไรก็ดี ไม่แนะนำให้ทำการตรวจสอบเพราะผลที่ได้มักจะไม่เป็นที่ยอมรับ อีกทั้ง เนื่องจาก กฎหมายลิขสิทธิ์นั้นต้องการเพียงการมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ แต่ในกรณีของความใหม่มีใช้อุปสรรคในการแจ้ง ข้อมูลลิขสิทธิ์

2. การเตรียมคำขอ

2.1 ข้อมูล และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

- เอกสารแสดงความเป็นเจ้าของงานอันมีลิขสิทธิ์
- สำเนางานอันมีลิขสิทธิ์

2.2 บุคคลผู้มีสิทธิยื่นคำขอ

เจ้าของลิขสิทธิ์ หรือผู้แทนโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือผู้รับโอนสิทธิของเจ้าของ ลิขสิทธิ์เป็นผู้มีสิทธิยื่นคำขอจดแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์

กรณีผู้ยื่นคำขอเป็นชาวต่างประเทศก็สามารถยื่นคำขอในประเทศอินเดียได้ด้วย ตนเอง เนื่องจากวัตถุประสงค์ของอนุสัญญากรุงเบิร์นนั้น สิทธิของบุคคลที่มีสัญชาติของประเทศที่เป็นภาคีของ

อนุสัญญาจะมีสิทธิเช่นเดียวกันกับบุคคลผู้มีสัญชาติอินเดียในประเทศอินเดีย แต่ไม่มีการรับจดแจ้งที่ให้แก่ผู้ยื่นคำขอที่เป็นชาวต่างประเทศสำหรับงานที่ทำขึ้นนอกประเทศอินเดีย

2.3 ภาษาที่ใช้ในคำขอจดทะเบียน

ภาษาอังกฤษ หรือภาษาฮินดี

3. การยื่นคำขอ

ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนข้อมูลต้องยื่นในระบบปกติไม่สามารถยื่นคำขอผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้ ส่วนกรณียื่นเอกสารล่าช้าขึ้นขึ้นอยู่กับนายทะเบียนว่าจะอนุญาตให้ยื่นล่าช้าหรือไม่

4. การตรวจสอบคำขอ

นายทะเบียนอาจปฏิเสธคำขอจดทะเบียนข้อมูลลิขสิทธิ์ หากเห็นว่างานนั้นขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ผู้ขออาจอุทธรณ์การปฏิเสธดังกล่าวได้ภายในเวลาประมาณ 30 วัน หรือตามระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่กำหนด หากการอุทธรณ์ดังกล่าวไม่เป็นผลสำเร็จ อาจมีการร้องขอให้มีการนั่งพิจารณาเพื่อการเสนอให้พิจารณาด้วยการสอบปากเปล่า

5. การประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน

จะมีการประกาศโฆษณาภายหลังการรับจดทะเบียนข้อมูลลิขสิทธิ์ โดยประกาศลงในหนังสือสำคัญแสดงการประกาศโฆษณา

6. การคัดค้าน / ได้แย้ง

โดยปกติแล้วไม่มีการคัดค้านและได้แย้งการขอจดทะเบียนข้อมูลลิขสิทธิ์ แต่อย่างไรก็ดี อาจมีการยื่นคัดค้านก่อนการจดทะเบียนข้อมูลลิขสิทธิ์

7. อายุความคุ้มครอง

1. อายุความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานวรรณกรรม งานนาฏกรรม งานดนตรีกรรม และงานศิลปกรรม (ที่ไม่ใช่ภาพถ่าย) ที่ได้มีการโฆษณาแล้ว จะมีอยู่ตลอดชีวิตของผู้สร้างสรรค์ และต่อไปอีก 60 ปีนับจากวันเริ่มต้นปีปฏิทินถัดจากปีที่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย

2. อายุความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานที่ไม่ระบุชื่อผู้สร้างสรรค์ หรือใช้นามแฝง มีดังนี้

2.1 กรณีงานวรรณกรรม งานนาฏกรรม งานดนตรีกรรม และงานศิลปกรรม (นอกเหนือไปจากภาพถ่าย) ที่ได้มีการโฆษณา ลิขสิทธิ์นั้นจะมีอายุความคุ้มครองอยู่เป็นเวลา 60 ปีนับจากวันเริ่มต้นปีปฏิทินถัดจากปีที่มีการโฆษณางานนั้นครั้งแรก

2.2 ในกรณีที่งานไม่ระบุชื่อผู้สร้างสรรค์ร่วม บทบัญญัติในข้อ 2.1 จะนำมาใช้ด้วยในกรณีดังต่อไปนี้

2.2.1 หากภายหลังได้ทราบชื่อของผู้สร้างสรรค์ ซึ่งอายุความคุ้มครอง 60 ปี ให้เริ่มนับแต่วันที่ผู้สร้างสรรค์ที่ทราบชื่อนั้นถึงแก่ความตาย

2.2.2 หากภายหลังได้ทราบชื่อผู้สร้างสรรค์มากกว่าหนึ่งคน อายุความคุ้มครอง 60 ปี ให้เริ่มนับแต่วันที่ผู้สร้างสรรค์คนที่ทราบคนสุดท้ายถึงแก่ความตาย

2.3 ในกรณีที่งานที่มีผู้สร้างสรรค์ร่วมใช้นามแฝง บทบัญญัติในข้อ 2.1 จะนำมาใช้ด้วยในกรณีดังต่อไปนี้

2.3.1 ถ้ามีผู้สร้างสรรค์ร่วมคนหนึ่ง หรือหลายคนใช้นามแฝง และชื่อของผู้สร้างสรรค์เหล่านั้นไม่เปิดเผย อายุความคุ้มครองจะมีอยู่ 60 ปี ให้นับแต่วันที่ผู้สร้างสรรค์คนที่ไม่ได้ใช้นามแฝงถึงแก่ความตาย หรือถ้ามีผู้สร้างสรรค์ร่วมหลายคนไม่ได้ใช้นามแฝง อายุความคุ้มครอง 60 ปี ให้นับตั้งแต่วันที่ผู้สร้างสรรค์ร่วมคนสุดท้ายที่ไม่ใช้นามแฝงถึงแก่ความตาย

2.3.2 ถ้ามีผู้สร้างสรรค์ร่วมหลายคนที่ใช้นามแฝง และบางคนก็เปิดเผยชื่อ บางคนก็ไม่เปิดเผย อายุความคุ้มครอง 60 ปี ให้นับตั้งแต่วันที่ผู้สร้างสรรค์ร่วมคนสุดท้ายตายจาก บรรดาผู้สร้างสรรค์ร่วมที่ใช้และไม่ใช้นามแฝงและเปิดเผยชื่อ และ

2.3.3 เมื่อผู้สร้างสรรค์ร่วมทุกคนใช้นามแฝง และชื่อของผู้สร้างสรรค์ร่วมคนใดคนหนึ่งถูกเปิดเผย อายุความคุ้มครอง 60 ปี ให้นับตั้งแต่วันที่ชื่อของผู้สร้างสรรค์ที่ถูกเปิดเผยถึงแก่ความตาย หรือถ้าชื่อของผู้สร้างสรรค์ร่วมหลายคนถูกเปิดเผย อายุความคุ้มครอง 60 ปี ให้นับตั้งแต่วันที่ผู้สร้างสรรค์ (ที่ทราบชื่อ) คนสุดท้ายถึงแก่ความตาย

3. อายุความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในกรณีหลังจากที่ผู้สร้างสรรค์ตายแล้ว

3.1 กรณีผู้สร้างสรรค์คนหนึ่ง หรือหลายคนร่วมกันสร้างสรรคงานวรรณกรรม งานนาฏกรรม หรืองานดนตรีกรรม หรืองานปะติมากรรม รวมไปถึงกรณีที่ได้มีการดัดแปลงงานนั้น โดยที่งานเหล่านั้นไม่ได้ถูกนำออกพิมพ์เผยแพร่ และผู้สร้างสรรค์เหล่านั้นได้ถึงแก่ความตายหมดทุกคน ลิขสิทธิ์จะมีอายุความคุ้มครองจนถึง 60 ปี นับจากปีนับจากวันเริ่มต้นปีปฏิทินถัดจากปีที่งานนั้นได้ถูกนำออกพิมพ์เผยแพร่ หรืองานนั้นได้ถูกดัดแปลงและนำออกพิมพ์เผยแพร่เป็นครั้งแรก

3.2 งานดังกล่าวในข้อ 3.1 ข้างต้นจะถือว่ามี การพิมพ์เผยแพร่แล้ว หากงานดังกล่าวนั้นได้มีการนำออกแสดงต่อสาธารณชน หรือหากถูกบันทึกลงในวัสดุใด ๆ เพื่อการขายแก่สาธารณชน หรือได้มีการเสนอขายต่อสาธารณชนแล้ว

4. อายุความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย จะมีอยู่ 60 ปี นับจากวันเริ่มต้นปีปฏิทินที่ถัดจากปีที่ภาพถ่ายนั้นได้มีการเผยแพร่

5. อายุความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพยนตร์ จะมีอยู่ 60 ปี นับจากวันเริ่มต้นปีปฏิทินที่ถัดจากปีที่งานภาพยนตร์นั้นได้มีการเผยแพร่

6. อายุความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในสิ่งบันทึกเสียง จะมีอยู่ 60 ปี นับจากวันเริ่มต้นปีปฏิทินที่ถัดจากปีที่สิ่งบันทึกเสียงนั้นได้มีการเผยแพร่ออกมา

7. อายุความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานของรัฐบาล เมื่อรัฐบาลเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้นเป็นคนแรก ลิขสิทธิ์จะมีความคุ้มครอง 60 ปี นับจากวันเริ่มต้นปีปฏิทินที่ถัดจากปีที่งานนั้นได้มีการโฆษณาเผยแพร่เป็นครั้งแรก

8. อายุความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานที่สาธารณชนร่วมกันทำขึ้น สาธารณชนจะเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้นเป็นคนแรก ลิขสิทธิ์จะมีความคุ้มครอง 60 ปี นับจากวันเริ่มต้นปีปฏิทินที่ถัดจากปีทำงานนั้นได้มีการโฆษณาเผยแพร่เป็นครั้งแรก

9. อายุความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานขององค์การระหว่างประเทศ ลิขสิทธิ์จะมีความคุ้มครองอยู่ 60 ปี นับจากวันเริ่มต้นปีปฏิทินที่ถัดจากปีทำงานนั้นได้มีการโฆษณาเผยแพร่เป็นครั้งแรก

8. การต่ออายุความคุ้มครอง

ไม่สามารถต่ออายุความคุ้มครองได้

3. กระบวนการภายหลังการจดทะเบียนลิขสิทธิ์

1. การเพิกถอนสิทธิ

อาจร้องขอเพิกถอนการจดทะเบียนลิขสิทธิ์ เวลาใดก็ได้ในระหว่างที่ความคุ้มครองลิขสิทธิ์ยังมีอยู่ นอกจากนี้ นายทะเบียนหรือบุคคลผู้ได้รับความเสียหายอาจทำคำร้องต่อคณะกรรมการลิขสิทธิ์เพื่อขอให้คำสั่งแก้ไขการจดทะเบียนลิขสิทธิ์ ดังนี้

1. ทำทะเบียนข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ขึ้นใหม่ หรือ
2. เพิกถอนทะเบียนที่มีการรับจดทะเบียนผิดพลาด หรือ
3. แก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในทะเบียนให้ถูกต้อง
2. การจดทะเบียนการเปลี่ยนชื่อ และที่อยู่

การจดทะเบียนการเปลี่ยนชื่อหรือที่อยู่สำหรับงานอันมีลิขสิทธิ์ที่ได้จดทะเบียนไว้ สามารถทำได้โดยการยื่นเอกสารที่ยืนยันถึงการเปลี่ยนชื่อ หรือที่อยู่ดังกล่าว

4. การบังคับใช้สิทธิ

1. การกระทำที่ถือว่าการละเมิดสิทธิ

การละเมิดลิขสิทธิ์เกิดขึ้นในกรณีดังต่อไปนี้

1. เมื่อบุคคลใด โดยไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิจากผู้เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือผู้ได้จดทะเบียนข้อมูลลิขสิทธิ์ หรือโดยขัดต่อเงื่อนไขข้อตกลงตามสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิหรือแห่งข้อกำหนดใดซึ่งได้ตั้งขึ้นโดยบุคคลผู้มีอำนาจภายใต้พระราชบัญญัตินี้ กระทำการใดๆ ซึ่งได้กำหนดให้เป็นสิทธิแต่เพียงผู้เดียวของผู้เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือยินยอมให้ใช้สถานที่ใดในการถ่ายทอดงานสู่สาธารณชนเพื่อหวังผลกำไร โดยการถ่ายทอดนั้นก่อให้เกิดการละเมิดต่อลิขสิทธิ์ในงานนั้น เว้นแต่บุคคลนั้นไม่ทราบและไม่มีเหตุอันควรเชื่อว่าการถ่ายทอดดังกล่าวอาจเป็นการละเมิดต่อลิขสิทธิ์นั้น

2. เมื่อบุคคลใดกระทำการผลิตเพื่อขายหรือให้เช่า หรือขายหรือให้เช่า หรือนำออกแสดงในทางการค้า หรือเสนอขายหรือเสนอให้เช่า หรือจำหน่ายจ่ายแจก เพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้าหรือเป็น

การแจกจ่ายถึงขนาดอันส่งผลกระทบต่อผู้เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือนำออกแสดงต่อสาธารณชนในทางการค้า หรือนำเข้าประเทศซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้อื่น

2. มาตรการในการเยียวยา

1. ทางแพ่ง

- คำสั่งห้ามมิให้บุคคลกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด
- การเรียกร้องค่าเสียหายหรือผลกำไรที่คำนวณได้
- การส่งมอบคืนซึ่งวัตถุอันละเมิดลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่น

2. ทางอาญา

- การยึดสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์
- การจับกุมบุคคลผู้เกี่ยวข้องกับการละเมิดลิขสิทธิ์
- การลงโทษจำคุก
- การลงโทษปรับ

3. ทางปกครอง

- การเสนอให้เจ้าพนักงานทะเบียนลิขสิทธิ์ดำเนินการห้ามมิให้นำเข้าสำเนา
- การส่งคืนซึ่งสำเนางานอันเป็นละเมิดที่ได้ยึดไว้ให้แก่ผู้เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์

งานอันเป็นละเมิด

มาตรการในทางแพ่ง

1. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2500 (The Copyright Act, 1957)

(สำหรับการละเมิด)

- กฎหมายจารีตประเพณี (Common Law) (สำหรับการลงขาย)
- ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (Code of Civil Procedure)

(สำหรับคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวระหว่างการพิจารณาตามคำฟ้อง)

2. การเยียวยาทางแพ่ง

- คำสั่งห้ามมิให้บุคคลกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด
- การเรียกร้องค่าเสียหายหรือผลกำไรที่คำนวณได้
- การส่งมอบคืนซึ่งวัตถุอันเป็นละเมิด

3. กระบวนการทางแพ่ง

1. ทำหนังสือเตือนผู้กระทำละเมิดให้ยุติหรือระงับการกระทำที่ละเมิดลิขสิทธิ์ (สามารถเลือกปฏิบัติหรือไม่ก็ได้)
2. ยื่นเป็นคำร้องต่อหน่วยงานที่รับคำฟ้องร้อง
3. ยื่นเป็นคำร้องเพื่อขอรับคำสั่งชั่วคราวห้ามมิให้บุคคลกระทำการใดการหนึ่งชั่วคราวจนกระทั่งจำนำคดี
4. ยื่นคำร้องขอในกรณีฉุกเฉิน ให้ศาลมีคำสั่งห้ามมิให้บุคคลกระทำการใดการหนึ่งเป็นการชั่วคราว
5. การปรากฏตัวต่อศาลของจำเลยในการฟ้องร้องคดี
6. การยื่นคำแถลงการณ์เป็นลายลักษณ์อักษร และ คำคัดค้านต่อคำร้องที่ได้ขอให้มีการสั่งห้ามมิให้บุคคลกระทำการใดการหนึ่งโดยจำเลย
7. การยื่นคำโต้ตอบคำคัดค้าน
8. การพิจารณาคำร้องที่ได้ขอให้มีการสั่งห้ามมิให้บุคคลกระทำการใดการหนึ่ง
9. กำหนดคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับคดี
10. การแสดงเอกสารหลักฐานสนับสนุน
11. พยานหลักฐานของคู่กรณี
12. การโต้แย้ง
13. คำสั่งหรือคำพิพากษา

ครั้งสุดท้าย

4. ค่าเสียหาย

ศาลจะเป็นผู้พิจารณากำหนดค่าเสียหาย

มาตรการในทางอาญา

1. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง
 - พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2500 (The Copyright Act, 1957)
 - ประมวลกฎหมายอาญาแห่งอินเดีย (Indian Penal Code)
 - ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (Code of Criminal Procedure)

2. การเยียวยาทางอาญา

1. การยึดสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์
2. การจับกุมบุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการละเมิดลิขสิทธิ์
3. การลงโทษจำคุก
4. การลงโทษปรับ

3. กระบวนการทางอาญา

1. การยื่นคำร้องทุกข์ต่อศาลหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ
2. หากคำร้องทุกข์นั้นได้ยื่นต่อศาลเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งส่งคำร้องทุกข์ดังกล่าวต่อไปยังเจ้าหน้าที่ตำรวจ คำร้องทุกข์ดังกล่าวจะถือว่าเป็นการรายงานข้อมูลขั้นต้นและคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทำการสอบสวน

3. การสอบสวนโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจสืบสวนสอบสวน และการยึดสินค้าปลอมแปลงหรือผิดกฎหมาย

4. การจับกุมบุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการละเมิดลิขสิทธิ์
5. การสืบพยานของบุคคลที่ถูกจับกุมต่อผู้พิพากษา
6. การปล่อยจากการประกันตัว หรือ ส่งตัวกลับสู่การควบคุมของตำรวจหรือ

ตามกฎหมาย

7. การเสนอเอกสารรายงานหรือบันทึกสรุปสุดท้ายโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ
8. การสอบสวน
9. การลงโทษจำคุก
10. การลงโทษปรับ

4. โทษ

1. บุคคลใด กระทำการละเมิดโดยรู้ หรือสนับสนุนให้เกิดการละเมิดซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์ หรือสิทธิอื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้ จะต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 6 เดือนถึง 3 ปีและทั้งปรับตั้งแต่ 50,000 รูปีถึง 2 แสนรูปี

หากการกระทำละเมิดนั้นมิได้ทำเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ในทางการการค้าหรือในทางธุรกิจ ศาลอาจพิพากษาให้ระวางโทษจำคุกน้อยกว่า 6 เดือน หรือปรับน้อยกว่า 50,000 รูปี

2. กฎหมายยังกำหนดให้ต้องระวางโทษหนักขึ้นในการกระทำความผิดครั้งที่สองและครั้งต่อไปภายหลัง

บุคคลใดที่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิด และต่อมาต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดเช่นว่านั้นอีก จะต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 1 ปีถึง 3 ปี และปรับตั้งแต่ 1 แสนรูปี ถึง 2 แสนรูปี สำหรับการกระทำความผิดครั้งที่ 2 และสำหรับครั้งที่ต่อมาภายหลังนั้น

โดยที่การกระทำละเมิดนั้น มิได้ทำเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ในทางการการค้าหรือในทางธุรกิจ ศาลอาจพิพากษาให้ระวางโทษจำคุกน้อยกว่า 1 ปี หรือปรับน้อยกว่า 1 แสนรูปี

ทั้งนี้ อยู่ภายใต้เงื่อนไขตามเจตนารมณ์แห่งมาตราดังกล่าวที่ไม่ครอบคลุมไปถึงการกระทำความผิดใดซึ่งได้กระทำขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) พ.ศ. 2527 มีผลบังคับใช้

3. บุคคลใดได้ใช้โดยทราบบว่าสำเนางานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ดังกล่าวเป็นงานอันละเมิดลิขสิทธิ์ จะต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 7 วัน ถึง 3 ปี และปรับตั้งแต่ 50,000 รูปี ถึง 2 แสนรูปี

โดยที่การใช้งานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ดังกล่าวนั้น มิได้ทำเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ในทางการการค้าหรือในทางธุรกิจ ศาลอาจพิพากษาไม่ลงโทษจำคุก และอาจจะระวางโทษปรับไม่เกิน 50,000 รูปี

4. บุคคลใดกระทำโดยรู้ หรือมีไว้ซึ่งแผ่นดิสก์ (plates) เพื่อวัตถุประสงค์ในการทำสำเนาอันเป็นละเมิดต่องานอันมีลิขสิทธิ์ จะต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี และอาจจะระวางโทษปรับด้วย

5. บทลงโทษสำหรับการแจ้งข้อมูลเท็จต่อกองทะเบียนกำหนดว่าบุคคลใดทำหรือก่อให้เกิดการทำการจดแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์เท็จภายใต้พระราชบัญญัตินี้ต่อกองทะเบียน หรือทำหรือก่อให้เกิดการทำการบันทึกข้อความเท็จเพื่อเป็นสำเนาแห่งการจดแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์ต่อกองทะเบียน หรือทำเอกสารปลอมหรือกระทำการใดๆ อันก่อให้เกิดการทำเอกสารปลอมเป็นพยานหลักฐานแห่งการจดทะเบียนหรือการบันทึกข้อความใด โดยที่รู้ว่าเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ

6. บทลงโทษสำหรับการแถลงการณ์เท็จเพื่อลวงหรือโน้มน้าวเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหรือเจ้าพนักงานใดกำหนดว่าบุคคลใดประสงค์จะลวงเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหรือเจ้าพนักงานใดซึ่งได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือประสงค์จะลวงหรือโน้มน้าวให้กระทำการหรืองดเว้นกระทำการใดที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัตินี้หรือเนื้อหาสาระ หรือกระทำการแถลงการณ์หรือแสดงการบรรยายโดยรู้ว่าเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ

7. บุคคลใดเผยแพร่สิ่งบันทึกหรือแถบฟิล์มวิดีโอในลักษณะที่ขัดต่อกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี และอาจจะระวางโทษปรับด้วย

3. ค่าบริการของสำนักงานตัวแทน

ขึ้นอยู่กับแต่ละกรณี

5. การคุ้มครอง ณ จุดนำเข้า – ส่งออก

1. มาตรการคุ้มครองทางศุลกากร ณ จุดนำเข้า – ส่งออก
มีมาตรการคุ้มครองทางด้านศุลกากรซึ่งมีประสิทธิภาพ
2. การเสนอเอกสารพิสูจน์ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์
เจ้าของลิขสิทธิ์จำเป็นต้องอ้างเอกสารในการพิสูจน์สิทธิ ได้แก่ สำเนาการจดทะเบียนข้อมูลลิขสิทธิ์
ที่ได้มีการรับรองเอกสารถูกต้อง
3. ค่าธรรมเนียมราชการสำหรับการยื่นเสนอเอกสารพิสูจน์ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์
ไม่มีค่าธรรมเนียมราชการ
4. เงินรางวัลสำหรับเจ้าหน้าที่ศุลกากรเพื่อคดีที่เป็นผลสำเร็จ
ไม่มีเงินรางวัล
5. การกระทำของเจ้าหน้าที่ศุลกากรต่อสินค้าที่มีการละเมิด
เจ้าหน้าที่จะนำสินค้าที่ได้ถูกยึดไว้มาขายในตลาดอีกครั้งซึ่งการขายอีกครั้งนี้อาจได้รับการ
ป้องกันโดยคำสั่งศาล
6. สินค้าส่วนใหญ่อันได้มีการละเมิด ที่นำเข้า - ส่งออกผ่านช่องทางศุลกากร
ผลิตภัณฑ์ในทางอิเล็กทรอนิกส์ และ เครื่องสำอาง
7. ประเทศแหล่งผลิตสินค้าอันได้มีการละเมิดที่มีอัตราการนำเข้าสูงที่สุด
ประเทศเนปาล ประเทศจีน

6. หน่วยงานที่รับผิดชอบ/สำนักงานตัวแทน

1. หน่วยงานรับผิดชอบ
1. The Registrar of Copyright
The Copyright Office
B2/W3, Curzon Road Barracks,
Kasturba, Gandhi Marg,
NEW DELHI
หน่วยงานตำรวจที่เกี่ยวข้อง
 - (1.) Calcutta – Enforcement Branch, Calcutta Polish, Bullygunge, Calcutta.
 - (2.) State of West Bengal – Enforcement Branch, West Bengal Police, Bhawani Bhawan, Calcutta.

(3.) Mumbai – Deputy Commissioner of Police, CB Controls, CID, Mumbai
ศาลซึ่งมีเขตอำนาจ (District Courts and High Court of Calcutta, Mumbai,
Delhi, Chennai)

2. สำนักงานตัวแทน

1. **S. Majumdar & CO. ,**

Address 5, Harish Mukherjee Road ,

Calcutta- 700 025

State of West Bengel.

Tel: 0 33 24557484/ 24557485/ 24557486

Fax: 0 33 24557487/ 24557488

E-mail: cal@patentindia.com

2. **De Penning and De Penning**

Address Intellectual Property House ,

31 South Bank Road , Chennai –600 028 , India

Tel: 91 44 24941128/ 24943791

Fax: 91 44 24941590 INTELLECTUAL PROPERTY

E-mail: dandi@vsnl.com

3. **Remfry & Sagar**

Remefry House at Mellenium Plaza,

Sector 27,Gurgaon 122 002.

E-mail : remfry-sagar@remfry.com

ขั้นตอนการจดทะเบียนลิขสิทธิ์

ขั้นตอน	วันยื่นคำขอ จดทะเบียน	วันประกาศ	คำคัดค้าน	การตรวจสอบ	การอุทธรณ์	การจดทะเบียน	ระยะเวลาถึงวันรับ จดทะเบียน
ระยะเวลา (เดือน)	-	-	-	ประมาณ 3-6 สัปดาห์ *	ประมาณ 30 วัน **	-	-

หมายเหตุ : * เป็นการตรวจสอบในสมุดคู่มือ ซึ่งผลที่ได้ไม่เป็นที่ยอมรับกันทั่วไป
** ระยะเวลาการอุทธรณ์ อาจขยายไปตามที่เจ้าหน้าที่กำหนดให้

ตารางค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียนข้อมูลลิขสิทธิ์

	ค่าธรรมเนียม (US\$)	ค่าบริการวิชาชีพ (US\$)
1. การยื่นคำขอจดทะเบียนงานอันมีลิขสิทธิ์		
ประเภทงานวรรณกรรม	-	110
ประเภทงานศิลปกรรม	-	100
2. การยื่นเอกสารล่าช้า	-	-
3. การแก้ไขคำขอจดทะเบียนลิขสิทธิ์	-	-
4. การประกาศ	-	-
5. คำขอตรวจสอบ	-	-
6. การรับจดทะเบียน	-	-
7. การแก้ไขชื่อ ที่อยู่ และอื่น ๆ	-	-
8. คำขอจดทะเบียนการโอนสิทธิ	-	-
9. คำขอจดทะเบียนการอนุญาตให้ใช้สิทธิ	-	-
10. การรับจดทะเบียนการอนุญาตให้ใช้สิทธิ	-	-
11. การชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุ	-	-
12. การตรวจค้น	DEPARTMENT OF INTELLECTUAL PROPERTY	-
13. การอุทธรณ์	-	-
14. การยื่นคำคัดค้าน	-	50
15. การยื่นคำโต้แย้ง	-	-
16. การดำเนินคดีทางศาล	-	-
17. การแปล	-	-
18. การรับรองเอกสาร	-	-

